

aabnes Adgang for Behandling af Lupus-patienter.

I Punkt 5 i samme Paragraf er der ogsaa en Ændring af den nugældende Lov, og den vil forhaabentlig give Stødet til Oprettelsen af et længe savnet Rekonescent- eller Rekreationshjem. Ændringen gaar nemlig paa, at Rammerne udvides, saa at flere end hidtil kan faa Statens Støtte til Ophold paa et saadant Hjem. Oprettelsen af saadanne Hjem skulde jo bidrage til, dels at Overgangen fra Sanatorieopholdet til Hjemmet kan gøres lempeligere, og dels at tidligere helbredede Tuberkulosepatienter kan faa et Ophold af indtil 2 Maaneder paa et saadant Rekreationshjem for at forhindre muligt Tilbagefald i Sygdommen.

§ 3 indeholder Ændringer af Taksterne, og ligeledes er der i § 6 i Overensstemmelse hermed foretaget Ændringer med Hensyn til Statstilskuddet. Den foreslaede Forhøjelse af Taksterne er en nødvendig Følge af den almindelige Pristigning, men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger herom. I den nugældende Lov, Loven af 10. Maj 1912, er der Forskel paa Taksterne for Børn og for voksne. En mindre Forskel er bibeholdt i det her foreliggende Lovforslag. Under Behandlingen af Lovforslaget om Tuberkulose Bekæmpelse forrige Aar blev det her i Folketinget fra forskellige Sider, særlig af det ærede Medlem fra Aakirkeby (Kofod), stærkt fremhævet, at det var en Mangel ved den nugældende Lov, at der var forskellige Takster for Børn og voksne. Det er det samme, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) nu var inde paa, og jeg mener, at det efter de foreliggende Oplysninger vilde være heldigt, om vi kunde faa disse Takster gjort ens, da det viser sig, at Sanatoriets eller Hospitalets Udgifter for Børn er mindst lige saa store som for de voksne.

I § 7 findes der ogsaa en væsentlig Ændring af den gældende Lov, idet den giver lige Adgang for alle til Optagelse paa statsanerkendte Anstalter uden Hensyn til, om vedkommende er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse eller ej. Paa en Maade synes jeg, at det betegner et Fremskridt, fordi den hidtil trukne Grænse mellem dem, der havde Fortrinsret, og dem, der ikke havde det, ikke kunde trækkes retfærdigt. Men det betænkelige ved den Ændring, der foreslaas her i Lovforslaget, er jo dette, at de mere velhavende kan komme til at optage Pladsen for dem, der trænger, for de fattige; det vil jeg for-

min Del være noget betænkelig ved at gaa med til, medmindre der, som det ærede Medlem fra Silkeborg ogsaa var inde paa, er nogenlunde rimelig Udsigt til, at der vil blive Plads nok til dem alle.

Endelig maa jeg fremhæve det Fremskridt, der giver sig Udtryk i Udvidelsen af de saakaldte Tuberkulosestationers Virksomhed og Omraade. Tuberkulosestationernes Opgave er særlig ved forskellige Midler at virke forebyggende mod Sygdommen, og her betegner det foreliggende Lovforslag et stort Fremskridt derved, at det medtager Ydelsen af Hjælp til Tilvejebringelse af sundere Boligforhold og til Opførelse af særlige Beboelseshuse for tuberkulose. Der er nemlig ingen Tvivl om, at daarlige Boliger er en meget farlig Smittekilde og en væsentlig Hindring for Sygdommens Bekæmpelse.

I øvrigt skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt gaa nærmere i Enkeltheder, men kun udtale, at nærværende Lovforslag indeholder saa mange Forbedringer, at det efter min Mening fremtræder som en værdig Fortsættelse af den Række gode Love til Tuberkulose Bekæmpelse, der i de sidste Aartier er vedtagne, og som har gjort, at Danmark paa dette Omraade har indtaget Førerstillingen blandt Europas Stater. Blicher dette Forslag ophøjet til Lov, vil det bidrage til, at vi vedblivende kan holde denne Stilling og stadig se en Tilbagegang i denne snigende Sygdom. Jeg skal derfor tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Johannes Lou: Da forhenværende Folketingsmand Rørdam i Samlingen 1896—97 indbragte det første Lovforslag om Kamp mod Tuberkulosen, samlede den nuværende Statsminister Resultatet af Forhandlingerne i et ret beskedent Ønske, nemlig om, at de Spyttbakker, der den Gang var anbragte ved ethvert Medlems Plads, maatte blive reformeret. Tiderne har jo forandret sig, og Spyttbakkerne er ikke længere paa Dagsordenen her i Tinget. I det sidste Aar er der gennem Staten, gennem Amt og Kommune og gennem private Indsamlinger anvendt 1 Mill. Kr. til Kampen imod Tuberkulosen, og det er derfor ret naturligt, at Spørgsmaalet, naar vi nu gaar til at forny denne Lov, i første Række kommer til at dreje sig om: Hvad har vi faaet for de Penge, vi hidtil har givet ud til samme Formaal, og kan vi efter de Erfaringer, vi har indhøstet, haabe at faa mere ud af dem i Fremtiden? I Bemærkningerne til Lovfor-